

معهد الثقافة والدراسات الشرقية بجامعة طوكيو

مخطوطة

رسالة مختصرة في قواعد الكلام القديم الأزلي الأبدى

المؤلف

مجهول

رسالة

دلی شرف صدور
افکار و نور قلوب
لها مسادات العالمین
فتمت هذه رسالة في
موضوعي تلاوة و جمعها
دیو رشک الله تعالی
نوار من فرموده کرامت
ماه المناوین والای
توضیحاتی بر این
تواضعاً بر فی بیجا
بیان کبری وای طالب
باز سلام الله جبرین

رساله ایست در بیان کمال خصایص اندک
ممنوعه است

کتابخانه
آیت الله العظمی
بروجردی

که ای شرف صدور الفارین با ذکر کلامه فرج بواجبین الفسافه
و عتدایه و نور قلوب العارفين با سر کلامه الصلوة والسلام از زمان
بها رسادات العالمین و خاتم النبیین و علی المصطفی و اصحابه
ممنوعه رساله مختصره فی قواعد الخطام القديم الارزی الابدی
بضمایق بلاغه و جمعاً من جمعها ینفع بها المستحق بدان ای راه
دیو رشک الله تعالی تو با انواع واجب لازم است تخصیص از جمله کلام
تو این فرموده که انما یشیر القرآن للذکر فعمل من مدکر یحیی
له ما للسناده و الالبیه: حکای زکما و کلام خالق از کجا بس باید که
حق ضیاع نعمت بدانی و ملازمت آن مشغول شوی چه آنگاه بدست
ز قواعد آن بدانی بیجای آری تا موجب شکایت و جهنم شسته و الالبیه
تو بیان کنایه و ای طالب حق که بسو کنان شرعیه خود را بکده اغترت همان
تو از کلام الله جبرندی باید که ز پس پرده بندار میزبان آن و آنچه

ضرورت است که در بیان و محمل احدی و مساوی اللطاف بخود راه نبرد
 بسیار خواندن تریدین نوع بسیار آید بخداست اهتمام کنی و فکر کن
 گریان باشد تا آنچه طایفه ای بزودی ازین محرم بیانی بتوفیق اللطاف
 بدان ای عزیز که غرض ازین قواعد تفهیم مبتدیان بوده تعلیم مختصر است
 و اظهار و فضل لهذا نام نهاده شد آنرا کامل البصیان و فصول آن
اول در شرح الحظ **دوم** در فحاج **سوم** در تعوذ و بسمله **چهارم** در دعوات **پنجم** در زکوة
 و نونین **ششم** در تعظیم و ترفیق رات **هفتم** در ادعاعات **هشتم** در وقوف
 توقع جنانست که در بند محاسبان باشد و پسرده تا دوازده از روی خود
 و اگر مستلزم توقع بیانی فراگیر و بدعائش فرو کند اری که اللطاف
 نفع یابد و بگرد خود را بچشاید یا مجیب دعوات واجب عانی فی حق تعالی
 یزعم فی حق فصل اول بدان بدست که در قرآن بسم خط امیر المؤمنین علی رضی
 کلمات چند مخطوع است کلمات چند موصول است بنا بر تحقیق بیانی
 مختلف میشود در وقت ضرورت نیز کرد میان است و آنچه مختلف

است و در بیان در باره و در
 در باره عراف و محفل حقیق علی
 سوره نوبه این لایحه صحیح است
 در این لایحه اللطاف در سوره
 در سوره نوبه و در سوره و در
 در این سوره که بالله تبارک و تعالی
 در این سوره انیسیت است
 در سوره از علی مطلق
 در این سوره اولکم من حاد
 در این سوره و الفقه نماز رقت
 در این سوره و من حاد بهر جا که بیاید
 در این سوره و معانی اینها
 در این سوره چهار محل مخطوع است

ان

فانت يا ولاد في دريا زود مجمل مقطوع است و باقی موصول است
 و در اعراف و مجمل حقیق علی ان لا اتول علی الله و ان لا تتعوا علی الله
 سوره نوبه ان لا یعلم علی من اللد و سوره هود و مجمل ان لا تعبد
 م ان لا اله الا الله و در سبب ان لا تعبد شیطان و در حج ان
 شربت شیبان و در سوره دخان ان لا تتعوا علی الله در سوره سجده
 ان لا یشرکن بالله تاد سوره نون ان لا یذخنها الیوم ان لا اله
 فانت در سوره انبیاء کما بعضی بوصول حکایت کرده اند و ان کا
 و تنگ در سوره الرعد مقطوع است و باقی موصول است من جا
 قلت و النساء و هل لکم من عاصمت در الزوم مقطوع است بخلاف و در سوره
 المساقین و انفقو مما زرقتم بخلاف اما قول اللد من مال الله
 زمین و من ما بهر جا که بیاید مقطوع است و زمین من زمین است
 و سخن کذب و مانند اینها موصول است باقی باقی و همچنین
 ام من جبار مجمل مقطوع است ام کیون کمال کمال کیلا و انسا ام من
 من علیهم

عا و غیره در این
 صا کفی و غیره
 تو فین اللد کون
 زو تعلیم منتهی
 و فصول ان
 سوات و در نون
 در و قوه
 زار روی و غیره
 ار که اللد من مال
 علی فی حشره
 المومنین علی
 و تحقیق است
 و آنچه مختلف
 است

كتاب الاظفار

و در سوره توبه ام من خلتها و در الصفات ام من يأتي الله
و رحم نصل انت باني موصوله من من در و موصو ضمه ع
و بقره عن من در سوره النور عن من تولى در سوره النجم و باي
موصوله من عن ما نحو عنك و اقامت در سوره الاعراف مع طوعا و
شدها و الين در و جاي موصوله است خلاف در سوره الكهف الكهف جعله
موصو او در سوره القلمه انما الين في عظمة در سوره المزمل لخلافه است
الين في خصوصه و در باقي مطلق است و قوله فام تستجبوا لم
باتفاق و در قصص فان لم يستجبوا لخلافه است باقي الخوازم في
خواه كه تعرفه ان مسكيبو يدا مانند و ان لم يفعل در سوره يوسف فان لم
تعاكروا سوره الاحزاب خواه بمنزه ال مقتوح باشد مانند ان لم يكن
ربك مهلك الغري در سوره قصص وان لم يره اجد در سوره البلد مطلقه است
باتفاق و اما اما استقامت و اما استقامت كون هر جمله باشد موصوله است
في صا و زياده محل مطلقه است بر اصد في ما فعلن في النصر من
در سوره

در سوره البقره
آخر سوره الان
انفسهم و الين
الروم في ما فهم
في ما ما ياتنا
بكل من مطلقه
وان ما عند الله
وان ما عند عول
و در سوره الانفا
و ليس ما كره
و ليس ما شير
ليس ما كره
شركا كثره

در سورة البقرة يسئلواكم في ما انبئكم در سورة المائدة ودر

آخر سورة الانعام بنبي ما ارجي هم در سورة الانعام في ما

انفسهم در الانبياء في ما انقمتم فيه در سورة النور في ما

روم في ما هم فيه يخلفون در آخر ان في ما لا تعلمون در الواقعة احسا

في ما باهنا امنين در سورة الشعرا مقطوع است بانفاق انما

يكثرا مقطوع است بانفاق ان عانو عدون لات در سورة الانعام

وان عانه الله در سورة الجمل مقطوع است بما

وان عانه عون در سورة حج ودر سورة لقمان هو و مقطوع است

بما در سورة الانفال انما غنمتم مومنان ان بما

وليس ما كذبت در سورة النمل قمر ان مقطوع است بانفاق سورة البقرة

وليس ما شرز به انفسهم وباقى در سورة المائدة واكلفهم

ليس ما كانوا اورد ورجل وعن منكر فعلوه وليس ما كانوا يفعلون

ترى كثيرا منهم يتولون كفر والبس ما قدمت على بما بما بما بما

بما بما بما بما بما بما بما بما بما بما

بانات ام من بلقي
من يدور و موضع
نوعى در سورة النور
سورة الاعراف مقطوع
سورة الكهف مقطوع
سورة المزمل الخلف
نوعى فالم شريحا
فانت ما بقى الخ
عمل در سورة النور
بما يشهد ما شانه
در سورة البلد
بما يشهد موصون
فعلن في انفسهم
در سورة

بخلاف ما استخوانه بر نقشه در سورة البقرة است مضافه
 در سورة الاعراف موصول است بر اصح كما در سج مجمل مخطو است
 اصح در سورة النبا كل مرة و الى الفتنه در سورة الاعراف كلما
 و حلت امته در سورة ابراهيم و اتبكم من كل ما ساءتموه در سورة المؤمن
 كل ما جاء احدته در سورة الملك كل ما اتقى و اعدا در موضعي ثانی که ان سورة
 الاعراف است حکایت کرده شد قطع آن بانفاق چیست ماکنتم بهرح
 واقعت در سورة البقره مقطوع است اما ابن حاد در سورة البقره فانه
 قول افتم و در سورة الفجل انما بوجه موصول است در سورة الشعرا
 اينها کنتم تعبدون در سورة الاحزاب اين ما تقفوا موصول است بر اصح
 و در سورة النبا اين ما تکلونوا يدرک الموت موصول است بر ضعف بواقی
 ابن عباسه مضموع است بانفاق لكيلا و جرمار مجمل موصول است بر اصح
 لكيلا لخر لواعا طي فاتكم و در سورة حج لكيلا اجلم و در سورة الاحزاب
 لكيلا يكون عليكم حج و در سورة الطه لكيلا تاسوا و در بواقی مقطوع

يوم

يوم هم موصول است
 و التذريات يوم
 سبب صوار و هر کي او
 مکلف طال است الله
 المخرج محال ال کذب
 در سورة که کيد صفت
 جمله کت است بل
 نیز سبب است اگر در
 و ان و مضموع است
 ان است الله فرب
 در سورة الروم انما تار
 رقت رقت ربکم
 در سورة البقره ما لا اعط

یوم هم موصول است مکرر و سوره المومن یوم قطع بر روزی در سوره
 الذاریات یوم علی الساریفتون واحاد و بکانه و ویکانه حکام
 یک کلمه دارد هر یکی واحاد سوره النساء حال المولاه القوم و در سوره
 الکهف قال هذالکتاب و سوره الفرقان حال هذالرسول و در
 المحاجه حال الکتب کفر و موصول ند با الکلام در حالت قفص و صل کنه
 و در سوره کهیمه صد قول تعاولات مناصب مقطوع بانتهاق و بیکر کلان
 چند کت است ل بنا کنه است و تفق ان هم بت باشرف کرده بنویسند
 نیز سنها باشد تا اگر بنویسند و قفص با باشد یکی از ان لفظ است
 و آن در صفت حال است در سوره تبارک و لکن چون رحمت الله و در سوره الماعن
 ان رحمت الله قریب بهموا رحمت الله و کلمه و سوره هم ذکر رحمت
 و سوره الروم انما رحمت الله و در سوره الز حرف دو و چهل ایم بقصدا
 رحمت ربک رحمت ربک خیر و یکی لفظ بکرموت است در آن در نازده چهل
 در سوره بقره ما لله علیکم و ما انزل و در آل عمران تعوذ الله علیکم از ستم

من

اعراض

تمام صفت
 لفظ است
 اعراف کلما
 سوره المومن
 در سوره
 کتبه هم چه
 البقره فایده
 زده الشعرا
 است بر
 ف بواجب
 رحمت
 رحمت
 رفا الم
 باقی مخطوطه
 وم

تفسير القرآن العظيم

ودر دوم سورة المائدة نعت اللطيف اذ لم يرد في سورة ابراهيم
بدا نعت الله كقرا وان تعدوا نعت الله خصوصا ودر سورة الفيل
در سه مجل اخبرن وبنعت الله هم يكفرون يعنون نعت الله واستكروا
در لقمان في البحر نعت الله وسورة فاطر اذ ذكر نعت الله على كرم سورة
الطور بنعت ربك يكي بلفظ امرت اذ ان در هفت مجل است
عمران واذ قالت امرات عمران ودر سورة يوسف ودر مجل امرات العنبر
تكررت امرات العزيز الان ودر سورة قصص قالت امرات فرعون
و در سورة طه يسم مجل للذين كفروا امرات نوح وامرات لوط و
فرعون ويكي بلفظ سننت هب وآن در پنج مجل واقع است در سورة النفا
فقد مضت سننت الاولين ودر سورة فاطر مجل است الا سننت الاولين
فلن تجد سننت الله تبدلا ولن تجد سننت الله يبدلا ودر سورة مؤمن
سننت الله التي قوامها اما لفظ فطرت بك مجل است قوله تعال فطرت الله
التي فطرنا ودر سورة الزموم و شجرت ينجدين ودر سورة دخان است ان
شجرت الزموم ودر هجرت بقبلة الله ودر سورة تجادل ولفظ اصحت
وقرت عين لي ودر سورة قصص ودر مجل امرت عمران التي ودر سورة النجم
وتمت كتاب

وتمت كتابت
در سورة الواقعة
سورة النور
وولفظ كرا
عكسوت في
در فاطر واما
ابن هبنت
كلمه ضد در فاطر
ربك صدقوا
اقام در تاني
لفظ امرضا
و ذات شوكر
باب است جا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِرَبِّكَ اسْمِعْ
 بِرَبِّكَ اسْمِعْ

والت كلمت ربك یعنی و در وسط سوره الاعراف و جسد نعم
 در سوره الواقعة فجعل لعنت الله در آل عمران و ان لعنت
 و غیبات
 سوره النور همه از بن قبیل است در سوره یوسف آیات السالین
 و لفظ که واقع است هم در یوسف لولا انزلنا نبت من رب ربک

عکسبوت فی العرفات امنون در سوره فصحهم علی نبینت منه

حم ۱۰۰

در خاطر و ما خرج من لمیت در جهنم فضلت جمالت صغر در وا

این هشت کلمه در انقاد اینها عرض است در حالت حج قیامت و کمال الفاظ

کلمه صند در خرافات امر ما اضلوا و استند اند هم بتما کشیده در جاهلین و

ربک صغ قوا عدلا و در سوره الانعام در دو محل یونس زمان اول و یونس

کوزا

اما در ثانی خلاف کرده اند در رؤوس و کند لکن حفت کلمت

لفظ مرشحات هر جا که بیاید و لفظ ذوات هر جا که باشد مانند ذوات

ذوات شوکتیه و ذوات کجک ذوات البروج ذوات گوئی و ذوات

بابت هر جا که بیاید فزینم اللات در سوره الفجر هم سه بابت ما و عدوان

در ابراهیم
 سوره الفجر
 سوره النور
 در سوره
 سوره آل
 سوره
 سوره النور
 سوره عین
 سوره طه
 در سوره انفعا
 سوره الانبیاء
 سوره مؤمن
 سوره فطر الله
 سوره ان
 سوره فصحتم
 سوره الفجر
 وقت کلمه

تفسير القرآن الكريم

تمام كتبه هذه وذكر كل آية في حقه كما كان في جوامع القرآن سورة وفصل في سورة
 جاضر في السجدة ثم يوفي في الحكمة من بيضاء وبوني الصدق في سورة آل عمران
 توفي للمكان من شاء ودر سورة النساء واولي الامر وحاشا ان هز حبا كرسيا
 در سورة المائدة غير حتى الصبي باقى الصبي يقوم در سورة توبه غير حتى في الله
 درود و جمل مخبري الكافرين در سورة يوسف نغنى الآيات در سورة يوسف في
 الكيل ان الله يخبري المقصدين در سورة الرعد نانا في الارض بل يسوي
 الاثني عن ان هز حبا بياد سورة هود ثم شوي النسخ في الرحمن سورة
 الانبياء نسخ المؤمنين در سورة البقرة والمقيم الصلوة در سورة القصص
 مرسله القري در سورة الروم ايدى الست اس سورة الرحمن وسبحي الله الدخان
 تاني السعاه وانجا بازل اعمل كثره ينفع لا الفعل بانه وعضافا بانه لم زين
 قبيل استعاذوا ودر جهار جمل مكتوب يمشو واكر اهل الكهت در سورة
 الاسرى ويدع الانسان ودر سورة حشم عسى ويلع الله الباطل ودر سورة
 القم صديغ الدعاء ودر سورة العلق سنه الزمانيه **فصل اول و در مخارج**

حروف

سورة المائدة
 سورة البقرة
 سورة آل عمران
 سورة النساء
 سورة المائدة
 سورة الأنعام
 سورة الأعراف
 سورة الممتحنة
 سورة الشعراء
 سورة النور
 سورة الفرقان
 سورة القصص
 سورة الحديد
 سورة المجادلة
 سورة الأحزاب
 سورة العنكبوت
 سورة الروم
 سورة المؤمنون
 سورة المؤمنون
 سورة المؤمنون
 سورة المؤمنون
 سورة المؤمنون
 سورة المؤمنون

بومی بدست که مخارج هر حرف در حلق است چه اگر سالما خوان
 باوستان خوانند و شبیهی هر حرف تمام از مخارج خود کوی چون ناز سر کلیم
 و مخارج آن ندانند شبیهی نجاست می بند که بنا بر یک خانه اندازی که است که
 با سعد و ندانی در است که بشناسد و هم ندانی پس بدانکه هر حرفی که در حلق
 برانند که هر کدام مخارج علی حده دارد و اما الف بیست و چهار طبعی است و الله اعلم
 برانند که مخارج تمام هر دو شانزده است از آن هر حرفی که در حلق است مخارج
 از اقصای مخوف یا الف می آید بولاد و وسط حلق که عین و جازان کل
 بر می آید بولاد و آخر حلق عین و خاکه از آن می آید است پس می آید بدانکه
 اعاب و مخارج ما قبل و ما بعد آنها اندک خبری در مخارج آنها میشود
 مخارج هر حرفی مثل آن می آید و بعد از آن که بنویسند و اجتناب کنند رعایت
 و قد وقع علیکم ربی ان یحاقق فی اقصاء لسانک و ما فوق لسانک از
 و کافک اقصاء لسانک از اسفل حنک و صیم و شین و باز و وسط لسان
 و آن جبریک بر لسان است از وسط حنک و ضاد و ذوال حرف و حالیکه مطلق

حلق

است

است
 بت
 لفظه
 و مانند آن
 سوره توبه
 در هر حرف
 باقی
 فی
 در سوره قصص
 در حقایق
 و سوره
 ما قبل
 ما بعد
 حنک
 لسان
 حلق
 حروف

بنمود باستان و از طرفین جبار است اما از طرف جبل و بی است و لام از جانب
 جانته لسان است میان خشک علی نون از خرجه لام است اندک بیرون تر و از آن
 مخرج نون است اما مایل است بظهور لسان و او مقدر رحمة الله علیه که آن است که مخرج لسان
 و نون یکی است که از طرف لسان است اصول بنیاد و طاول و تالاز صیان
 و اطراف ثنایا علیا و ص و سین و ز از طرف لسان اند و جدا نشاید
 از اصول ثنایا و ز از طرف ان و ف از ثنایا و جلیبیت و از باطن نون سفلی و او دو هم
 و بیاز میان شقیقین است و از آن حقیقین از جنسوم است پس مخرج هر حرف منقسم
 میشود بر چهار قسم هر حرف چنان که آن کیفیت است و هر حرف شش و آن است و بی
 مشتق است میان نون و بی بعضی گفته اند که مخرجی است خود در او در بی و بی که نون
 باشد هر حرف هم است جنسوم که مخرج نون ساکن است باید که بدانند که جنسوم
 چون ساکن اند اما تنه و جیم و وال و لام در قول الله تعالی که فانیست بجز آن دو
 و جعلنا ز و ز و ز و از مخرج خود بر می آید پس رعایت نماز ضرورت شده پس
 چون بی است رسد غلیظ باید گفت در نزد خدا عکس آن و هر گاه که خواهی کرد شکر خدا

ترا

مخرج حرفی از هر حرفی
 بیست شش نوزده
 و در ده لیل مختار است
 تنه یا بیشتر یا در غایت
 باید در حدیث
 و بیست بعضی از صاحب
 الله تعالی علم است
 تا آنجا که نیت است
 جایز است تا سوره
 حفاظت است
 آن دو را
 تا در اصل گفته شد
 و سوره البقره

سرخ چرمی از جرمی گرفته اند به طرز بسیار و آن وصل کن تا
بمقتضی شود در آن وصل سیوم تعویذ بسطلم بدان که تعویذ بیونگی که وارد است
در سوره لیل مختار است بمعنی عمران گفته اند و با آن وصل کند باید گفت
تنها باشد یا در غایت باشد و شاید که بر آن وقف کنند و شاید که وصل کنند
با بعد از اسم الله بشه و ضوای که عمران یا پیشتر بیشتر علمای گفتند آن مستحبت
و پیشتر بعضی واجب و تعویذ هر دو اول سوره قدر قرآن نیست یا اتفاق تمام
الله تعالی علم شافعی از قرآن است و وصل بسم الله با هر دو وقف کنند
تا آن جایز نیست و آن صورت دیگر جایز است و در آخری تمام بسم الله
جایز است سوره که یکم بود نیز اما در اول آن جایز نیست پیشتر علمای
صافات است میان رحمت و غضب بسم الله با هر دو سوره که
آن دو لا احسم و دو ویل است نشاید و پنج سوره دیگر بهتر آن
باشد و وصل کنند سوره حمد علیه السلام و سوره عبس و سوره لم یلد
و سوره الیکلم و سوره الفاتحه و وصل اولی باشد نیز بسم الله

از طرف حیوانی است که در این
فرق است از آنکه هر دو در این
مستحبت است که در این
نسیب است و در این
مستحبت است که در این
مستحبت است که در این
مستحبت است که در این
مستحبت است که در این
مستحبت است که در این

با المصنوب عین علی صحیح بدان که فقط بر حفظ و بسامین
 و امثال آن حوا که منصوب باشد و حوا که مفتوح باشد و چه جایز
 حد طول و متوسط و قدر در یوم الدین و امثال آن خواهد که جزو بیست حوا
 مکتوبه چهار وجه جایز است امثال وجه با فصر و م در ستمین و امثال
 آن حوا مرفوع باشد حوا مضموم باشد هفت وجه جایز است وجه با سکان
 و وجه با شمام و فصر و م نه مازیر که م و ج هم وصل دارد خلاف اشمام
 و بدانکه وقت را بستادن از تمام حرکت حرف حرکت و م بلفظ
 از حرکت است اشمام آنست که بسرها نزد یک یک آوردن بعد از آنکه هر
 تمام استاده بشی سزاوار است کسی که با و از بلند خواند و کتفایک
 و چون عد احتیاب کند و کتفایک است خواند و متوسط احتیاب کند و کتفایک
 پس مانند آنها باشد همچنین چهار وجه در مجرور و مکتوبه و چه در مرفوع و
 جایز است بیست و بین خوف و وقت و شکی و سو و سزاوار آن است
 کسب را با و از بلند خواند و کتفایک و چون که متوسط احتیاب کند که است

در بابی که در سورة الف...
 کلمه است که در کتب...
 میگویند در فرائد...
 بیست و یکم است...
 در دو وجه که در...
 طبقاً به سون...
 نه و احتیاب است...
 حرف دیگر است...
 بیست و یکم...
 حالت و اصل است...
 بیست و یکم...
 کاف یا ک...
 و بیست و یکم...
 و بیست و یکم...

تعمیر خنیا کند **فصل چهارم در بیان مد** مد آن است که در ابتدا نطق نغمه
نمودگان دارد نه است اول تکلیف است آن مد بست که در وسط کلمه می باشد
مانند اول کلمه و علی که دوم مد بست است آن مد بست که در آخر کلمه می باشد
مانند دعاء و نداء و سوم مد اصل است آن مد بست که در آخر فعل می باشد
مانند جَاء و نَسَاء و چهارم مد فصل است آن مد بست که در دو کلمه
میباشد خواه حرف و حرفه باشد مانند به ابره الی بنی مد عدل است
در هر یک می باشد که شامل است حرف و حرفه و مد مانند والای الفی
الحا جونی ششم مد حرف است آن مد بست که میان کلمه است همانند والای الفی
مانند الله والآن هفتم مد عارض است و آن مد بست که میان کلمه
ویدر میشود مانند ارحیم و نفعین همچنان که در ده ششم مد
و آن مد بست که در وقف کلمه اللد میباشد که هم مد لاجل است آن مد بست
در حرف و ایل کلمه میباشد ما و ام که حرفی باشد و حرفی است آن حرفی است
مانند سیم و صاد و نون و لاد و الف که حرفی میان آن نه حرفه است آن متفاوت

هم

مد لام در لام و نون سیم
در حالت ادغام مد طولی است
و کاف همزه مد طولی است
و نون فاق عسق که افغان
هم لام در لام و نون سیم
و عین همزه و مجمل مد طولی است
فوات قرآن است اعداد مد و
مد و طولی که مد بست که ظاهر
بزرگوار و در دیگر آمده است و فراد
جبار الف که فرقی هم بست که
مد طولی و مد منو سطر و و
و تعظیم نیز به یک الف است
که آن مد طولی است **فصل**

میثم لام درالم و نون سبین و در حالت ادغام و نون در سینه الف
 در حالت ادغام مدّ طولی باشد و در حالت النبیک انها ادغام نکنند و حرف میثم
 و کاف و صاد هم مدّ طولی باشد اما اندکی از آن کفر و نون طس در نازک و نون
 و نون و قاف عسق که اخفاست هم مدّ طولی است اما اندکی از این کفر و در یاد
 میثم لام در آل عمران و در حالت حمل مدّ و قهر و است و میثو سطر نیز در حالت
 و عین زهر و محمل مدّ طولی است و قهر سطر و است که در است نازک و قاف
 قزوات قران است اما در مدّ و حرفی مانند که خلا فی نکرده اند چه مدّی است
 مکره و طبیعی که مدّ نیست که ظاهر اظهور اندن منی آید مانند قهر مفصل و متصل
 بزجر و جرد و دیگر آمده است و فراموش انده انده قهر و نون و الف و بر تیره الف است
 جبه الف که فراتح هم است مرتب مع الف تا در مدّ تکلیف و نیست العمل و حرف
 مدّ طولی و مدّ متوسط و در طولی و عدل لازم خلا فی نکرده اند و مدّ و نون
 و تعظیم بر تیره یک الف است و عارضی مدّ طولی متوسطه ارد و قهر سطر و نون
 که آن مدّ طبیعی است **مصلح** **نجم** **بیان** **نون** **ساک** **و بدان بدو که فرق میان**

در حالت ادغام و نون سبین و در حالت ادغام و نون در سینه الف
 در حالت ادغام مدّ طولی باشد و در حالت النبیک انها ادغام نکنند و حرف میثم
 و کاف و صاد هم مدّ طولی باشد اما اندکی از آن کفر و نون طس در نازک و نون
 و نون و قاف عسق که اخفاست هم مدّ طولی است اما اندکی از این کفر و در یاد
 میثم لام در آل عمران و در حالت حمل مدّ و قهر و است و میثو سطر نیز در حالت
 و عین زهر و محمل مدّ طولی است و قهر سطر و است که در است نازک و قاف
 قزوات قران است اما در مدّ و حرفی مانند که خلا فی نکرده اند چه مدّی است
 مکره و طبیعی که مدّ نیست که ظاهر اظهور اندن منی آید مانند قهر مفصل و متصل
 بزجر و جرد و دیگر آمده است و فراموش انده انده قهر و نون و الف و بر تیره الف است
 جبه الف که فراتح هم است مرتب مع الف تا در مدّ تکلیف و نیست العمل و حرف
 مدّ طولی و مدّ متوسط و در طولی و عدل لازم خلا فی نکرده اند و مدّ و نون
 و تعظیم بر تیره یک الف است و عارضی مدّ طولی متوسطه ارد و قهر سطر و نون
 که آن مدّ طبیعی است

مدّ بر تیره که مدّ است و نون سبین و در حالت ادغام و نون در سینه الف
 در حالت ادغام مدّ طولی باشد و در حالت النبیک انها ادغام نکنند و حرف میثم
 و کاف و صاد هم مدّ طولی باشد اما اندکی از آن کفر و نون طس در نازک و نون
 و نون و قاف عسق که اخفاست هم مدّ طولی است اما اندکی از این کفر و در یاد
 میثم لام در آل عمران و در حالت حمل مدّ و قهر و است و میثو سطر نیز در حالت
 و عین زهر و محمل مدّ طولی است و قهر سطر و است که در است نازک و قاف
 قزوات قران است اما در مدّ و حرفی مانند که خلا فی نکرده اند چه مدّی است
 مکره و طبیعی که مدّ نیست که ظاهر اظهور اندن منی آید مانند قهر مفصل و متصل
 بزجر و جرد و دیگر آمده است و فراموش انده انده قهر و نون و الف و بر تیره الف است
 جبه الف که فراتح هم است مرتب مع الف تا در مدّ تکلیف و نیست العمل و حرف
 مدّ طولی و مدّ متوسط و در طولی و عدل لازم خلا فی نکرده اند و مدّ و نون
 و تعظیم بر تیره یک الف است و عارضی مدّ طولی متوسطه ارد و قهر سطر و نون
 که آن مدّ طبیعی است

تذکره ایست
 در بیان
 احوال
 و احوال
 و احوال

انسانین می باشد الا در آخر اسم و اینها هر چه حال است آنها و ادغام
 و قافیه افعالها در نزد حرف و قافیه است و آن نشانی است از علم
 یک کلمه باشد با در دو کلمه باشد مانند بنا و ن من آمن کل آمن و انما
 من تا و حرف یا و انعمت من عمل عذاب عظیم و آخر من حکمید
 فیینخصون من عمل من السعیر و المنفقته من خبر قوم خصمون و حرف
 برعلون که مشتق است نون ساکن و تنوین در نزد آنها ادغام است
 و دلام و راست بی غنة مانند فان لم تفعلوا سید المنفقین
 من ربهم لمرة رزقا و در چهار دیگر باشند مانند من يقول و بر
 يجعلون علی نفس حطته سغفر من مال مثلا ما من و ال و
 و برق و غنة او از یک از روز زمان است و آن می شود نون
 تنوین در حالیکه براد و بار س در کلمه واحد مانند صنوان و الیها
 اظهار کرده اند با نفاق از برای الله طلبت شود بعضا عفت نون ساکن
 و تنوین در نزد با اول قلب می کنند بعضا عفت بعد از آن اجزا می کنند

و اگر در یک کلمه باشد
 و در باقی حرف کلمه
 باشد و حقا باشد
 و الا شیء است
 انما و ان دعوا
 نزل من زوال صوب
 شد غفور شکور لانا
 عذرا لا یفطره من
 فافق من فصل حال
 ان با کرم فصل شکر
 و در کلمه او اگر ساکن
 با کرم او که و بیانش
 برترین باشد اگر چه

۱۲۲۲۲۲

مراه که در یک کلمه خواهد بود و حکیم سلسله اشکها را من بعد و فهم با هم دور
 سز و باقی جرم و کائنات ساخو است احفای باشد اعزاز که کلمه باشد با در دو کلمه
 بشود و احفای نیست که میان نظر ما و در غامه مثال کنم من به است
 و الا نسی من امره قولاً تغلیلاً الجیسا ان جعل خلقاً جویداً
 انذوا ان دعوا کاساً و یاقاً انذر نهم من دهب و کبلاً ذریته
 تنبیه من زوال صیغور لقا الانسان من سور جلا سماع الشرف ان
 شد غفور و عتور لا انصار صدور کم. حالات صفر منضود من فضل
 ضرب لا قطب طره من طین معید اطبیب انظر ان من ظهیر فلا ظلیلاً
 فانفاق من فضل خالدها انفسها انقلبوا من قواریر بر همه قرین من کتاب الله
 کتاب کریم **فصل ششم و ترقیق آن** بدان که مراد در جانبک مفتوح است یا مصدق یا مسکون
 تقوی باشد و اگر ساکن بیان ایشان واقع شود نیز همین حکم باشد در جهات
 و اگر بعد از که در بیان آنست قدر یا بعد از فتح شود که فاصله است بین اسکان مانند
 خبر ترقیق باشد اما اگر در مسکون باشد چون ما قبل مفتوح باشد یا مضبوط باشد

انظر

است لها و اعطاه
 ان شئت ان علم
 من کل من انما
 در ان من حکم
 فرود خصلت
 از انها از علم
 پیدا کنندین
 من بقول در بر
 اما من وال
 من مسکون
 من صواب و الا
 ما عطف اول
 از ان احفای نیست

تفخیم شد

فصل پنجم

تعالی در در و جرف
و اقلیم در و اقل
و در طایفه فیمار
بل و قمل و بل و در
و بل لابل رفعه الله
و در و از یک ضلع
بدر طایفه و بوجرت
انار و مالیه ملک سوز
و در و جرف از یک جنس
و در طایفه و از انار و قو
انست و اصل و حال
و در یک پند یکسکه بلو

مانند اسب و در وقت تفخیم شد و وصل ترفیق و اگر فساکن
بیان ایشان واقع بشود مانند من العج و کلک و کلبا شکو و همین حکایت
بشد و هر را که کسب یا ساکن ماقبل سکونتش مانند ترفیق و فر
بشد اما جرف ساکن آن کلمه جرف و کسب از جرف استعلا و جرف استعلا غبت
قاف و ظا و خا و صا و غبت و صا و ظا که در قرآن سه از آن است
تفخیم شد مانند قراطیس و فرقه و جهاد اما در قول الله تعالی در و در کلمه
فرق و اختلاف تفخیم شد و وسط جرف استعلا و ترفیق بواسطه کسب و قاف
گاه هر گاه که بعد از کسب عارضی واقع شود مانند ارج یا بعد از کسب
واقع شود یعنی فاصلا بشود همان را کسب و با آنکه در کلمه بشود مانند ام
تا باریک از جرف تفخیم شد و در و در حالت حال چون و منف کنند مثل اصل
ترفیق و در وقت بروم در و مثل وصل یا بشود تفخیم و بد آنکه تفخیم در و در
و در لام الله در حالت قبل و مفتوح است یا مضموم بواسطه تغنیم
و در کسور ترفیق باشد و ترفیق جز این جا هفت تغلیظات

قصا

تذکره اصحاب کربلا

ظاریه را او غام باید کرد و در یک کس استخلاطها باقی ماند در المثلک ظاریه
کرده اند یعنی استخلاط باقی نماند و در بعضی و غلام میمانند و این پنج کس
و دال در مانند شهدم و چه صدقم و عذقم و کورت بر تا ادغام باید کرد
و یکدیگر از الف لام نون حرف چهارم هر حرف ترجمه ادغام کرده میشود تا و تا
و دال و ذال و ر و ز و سین و شین و صاد و ضاد و ط و ظ و لام و نون
عائنه التائبون التواب الدار التواکرون التواکعون التواکبونه
الشهیر الصابرون الضالین الطاغین الظالمین الطیف السور
و در باقی اظهار باشد که آن نیز چهارده است و صورتهاست
مروست حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب رضی الله عنهما
از آن حضرت رضی الله عنهما سلم ان تنبیل فرموده حفظ الیقون
و سیا اطروف ششم از بیان حرفها کرده شد اما وقوف یکسور
ششمه عام سجاده نری حقه الله علیه فرموده اند بیچ مرتب است
و یکی مطابق این علامت طاقت یکی لازم است و علامت
ان یکم است و یکی جایز است علامت ان جیم است و یکی قوی است
و ششمه

و نشان او را است
که در بعضی کلمات و جیم هم
نشان او در مثل است
لین الظالمین
و در مثال قرآن است
و کذا در سوره الم
در سوره الانعام
تعالی سبیل
در سوره یونس
و صالح او در سوره
انجا یکست که
سینه او در
طعن او در
بر او در سوره

و نشانه اوز است که یکی مخرج است از سینه و نشانه آن صفاست
ان موضع ها و جیم ها و بسبب اینست که در کتابت را باید کرد اما هم
بشتاد و در محل است خلاف در سوره البقره است و ما آنچه در
من الظالمین الذین آمنوا امره علی بعضی الملک انزلوا
و سوره آل عمران که اول الکهکلیون اغنیاء در سوره النساء است
و کذا در سوره الماعده است ان یغفر و یاجیب اولی الامرین
در سوره الانعام دو دست است اولی الامرین و سوره الاعراف
صالح سبیلاً ایچ در سوره قیامه دست من بعضی اولی الامرین
در سوره یونس اولی الامرین و لا یظلمک فیه احد من الیه و در سوره مائده
و صالح اولی الامرین و در سوره صافات اولی الامرین
الفعل یکست ایچ در سوره الماسی دو دست عدنا و نذیر او در سوره مزیم
سه دست هم و عدوا و عدله او سوره طه دو دست صفت محمد صید و عیسی و در
الؤمن هم دو دست ای فضول و اعنا و در سوره شعرا یکست
ابراهیم در سوره عنکبوت است لو طیب العنکبوت و الحیوان

باقی ما ندر المثلک
ای که منکر است
و در سوره انعام
و غلام کرده میشود تا
و وظایف اولی الامرین
که چون در اینست
الظالمین العتیه
در سوره مائده
رضی الله عنہم
و فرموده حضرت ائمه
سه کار و نون سنو
و در سوره مزیم
ایچ در سوره شعرا
ایچ در سوره عنکبوت
ایچ در سوره الحیوان

و در سوره بسم است قرین من صد قدا فو لجم در و الصافات
بکلی است بر ایم در سوره اهل دوست نظیر البوب و سوره الزمر و
اولی اکبر و در سوره مومن نام دوست الشارحین در سوره زخرف
یکی است لای یؤمنون و در سوره دخان است بنتها جمنون و عی
در و التزییات یکی است املک حسین در سوره طور یکی است
دوست عندهم و سوره در الرحمن یکی است کلام حسین و سوره النور
یکی است کا و نبه و سوره الجاثی یکی است العقاب و در سوره المنافقون یکی
در سوره اللهم و سوره الفجر یکی است در سوره القلم یکی است کر الجوف
اجتنون در سوره نوح یکی است لای یؤمنون و در سوره التازعاً جبار است امر خا
خاسر قومه سوره بایست در سوره الفاتح یکی است جبار است
در سوره البطلان یکی است علیه اجد رد و جهل بخلاف در سوره الانعام
بشکون در سوره الاحقاف و اذا خاعاد و لامد الف علقت فمهم
چند است گفته اند ایستادن در و جهل هم لازم نیست بلکه مؤکد است
در قول لله سوره البقر و اعف عتاً و اعفرت خلفه
در هر دو بعضی وقت گفته اند و بعضی سکنان خلاف کرده اند احاد و در
جد

صدار از زلف گفته است یکی
که گفته اند اتفاق و در سوره
سوره او و بنفکر او و در سوره
در سوره یس او و بنفکر او و
عجابه در سوره بایست
در سوره العنقره
ذوق حضرت محمد مصطفی
عالم الله و اول آل عمران
من است و بنفکر او و در سوره
در سوره النحل و الانعام
در سوره الطومن ادعی بالبا
التازعات فحشره
النقره و سنقره و در و

بعد ازان وقفه كفتنه است بلكر سسكنل خلاف كرده كند و در هر سجده
 سكتة كفته اند اتفاق و در سورة الاعراف بن ظلمنا النفسا و در
 سورة اولم بتفكر و او در سورة يوسف عرض عن هذا و سورة التقصن
 و در سورة سبا اولم بتفكر و او جبار مجلى مغر جفصت و در سورة الهلك
 عوجا و در سورة يس من مردنا و در سورة قلم من
 و سورة المطففين بل ان و آية منقول شيبه خلاف
وقوف حضرت محمد مصطفی
 عطا الله عليه وسلم بعد كه در سورة البقرة فاستنقو
 يعلم الله و اوال آل عمران اللله و در سورة المائدة فاستنقو
 من لنا و مین فقد علمت و در سورة بونس ان انزلنا سبحا
 قل اى و ربى و سورة يوسف ادعوا الى الله و سورة عند الله الامثال
 و سورة النحل و الانعام خلقها و سورة لقمان لا يشرك بالله
 و سورة الطه من اصحاب النار و سورة الجن و لا دلجش و در و
 التنازعات فحشر و سورة القدر من الف شهر و در و
 النصر و استنقره و در و مجل خلاف و سورة ما يدرعا يس و علق

فولهم و روا الطقات
 و سورة الزمر و سورة
 الشورى و سورة الاحزاب
 من بينهما فممنون و عا
 طورة و من يستجيبون الطهر
 كل من من و سورة الولا
 و سورة التافاتون و من
 و الفلم كسنة كمر افوه
 عا جبار است اعرفا
 شيبه كبا است جبار است
 من خلاف و سورة الاحزاب
 و سورة التافاتون و من
 است ملك و كبر است
 و اعرفت خلاف و
 و كده اند و در و عا

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

ورسول ربونس انما الحق دبره امره وقران سنيك انصاف هم بيني فم
 وجون هر نصف جزون وجر بيت خراب ان شصت فم يد بود
 بنزيب حرب وجر كند انبو فلن انصبطوا واذ القوالوس مار
 من اية مسيقول السفها اليهن ان تولوا واذكر والله فم اياه
 واذ اطلقتم النساء تلك الوصل الذين ياكلون الربوا الذين ينة
 ربنا انما اجمعس عيسى لن سنا الواليز وسار عوا الى سعفة
 الصابكم يوم بسم الله الرحمن الرحيم فاطحضات ام لهم نصيب الله
 لاله الا هو واللا علم فامه عام

بدان بدخلكه حرف بوف سمش اول باب دوم و سيموم ف
 و اگر کين ازین تا بعد از عيم ساکن ايد ان عيم را اظهار ميکنند
 اشارت بر حرکت عيم في کنند ترو تلفظ عيم مانند عليم هم لا
 الصابون فاقلم وجرک هم فم و فم فاند
 و ما هم بلو منيب فاجمهم بينهم

شذو خير برون جد الغت و سوارو
 زخم ال ناصورث مرم او حلا ال

فرا من بيننا نضع في تصانيفه
 جزب ان نضعه في تصانيفه
 تصبها واذا القوا لا من
 حتر ان تولوا او ذكره والديهم
 بس باكلون الربوا الذين ياتون
 وسار عيال معوق
 طحضت ام لهم لبيب الله

والاب دووم ووسوم
 ان يبروا الظهار يستند
 فيهم ما تند عليه لا
 وفتح فابعد
 بينهم

١٣١

1412.txt

~[1412] Risala mukhtasara fi qawa'id al-kalam al-qadim
al-azali al-abadi رسالة مختصرة في قواعد الكلام القديم الأزلي الأبدى .An anonymous
treatise in Persian on the reading of the Koran for
beginners. .

Source: <http://ricasdb.ioc.u-tokyo.ac.jp> - معهد الثقافة والدراسات الشرقية -
جامعة طوكيو - اليابان

To: www.al-mostafa.com